

In de loop van de geschiedenis kunnen wij enkele lijnen ontdekken naar deze crisis.

1. *Basis van het kinderrecht.*

Deze ligt in de Verenigde Staten.

De toenemende jeugdcriminaliteit werd eerder in de hand gewerkt dan bestreden door het toen geldende strenge strafrecht, ook op jeugdigen toepasselijk. Zij werden door hun omgang met volwassen delinquenten in de strafgestichten als het ware voor het leven bestempeld tot misdadigers. De opkomst van de criminologie als wetenschap leidde tot belangstelling voor de aetiologie van de misdaad en ontdekte kinderverwaarlozing als een van de bronnen van het kwaad.

In Engeland was het vanouds een koninklijk prerogatief om als *parens patriae* te waken over hulpbehoevenden, waaronder ook kinderen konden vallen. Deze zorg werd namens de Koning door de Lord Chancellor uitgeoefend met vrij ver strekkende bevoegdheden, niet aan geschreven wetten gebonden, maar alleen aan het algemeen beginsel van billijkheid (*equity*). Vandaar de term *Chancery of equity jurisdiction*. Deze vorm van kinderbescherming nu heeft geleid tot de eerste echte kindernet: die van de staat Illinois in 1899. De eerste *juvenile court law* is gebaseerd op het *parens patriae* principe: de overheid moet ingrijpen als kinderen hulp nodig hebben en een kind, dat een misdrijf pleegt, heeft hulp nodig, moet beschermd worden, niet gestraft. Door deze wet werden kinderen geheel onttrokken aan de strafrechtspraak. In deze gedachtengang passen de begrippen schuld en boete niet. Het *juvenile court* werkt volgens het 'treatment model' met weinig vormvoorschriften. Welke hulp heeft het kind nodig, is de vraag, niet wat het kind misdaan heeft. Dit model heeft invloed uitgeoefend over de hele wereld. Hoewel men in ons land met de kindernetten minder radicaal is geweest, de rechtswaarborgen van wettelijke bewijsvoorschriften zijn gehandhaafd, zowel in het kindernetstrafrecht als in het civiele kindernetrecht, toch is de achterliggende gedachte, dat in de eerste plaats het belang van het kind de keuze van de strafsancie of het ingrijpen in de rechten van de ouders zou bepalen.

Getuige de relatief zware straffen voor lichte vergrijpen in de eerste jaren, waarvan het doel was de schuldigen aan een verderfe-